

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

=====

ХУДОЖЕСТВЕН СЪВЕТ

Стенографски протокол

- о о о -

София, 12 май 1988 година, четвъртък

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

БАНЧО БАНОВ

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА

ПЕЛИН ПЕЛИНОВ

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ

АСЕН ШОПОВ

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА

ИВАНКА ДИМИТРОВА

СТОЙЧО МАЗГАЛОВ

АСЕН МИЛАНОВ

МИХАИЛ ПЕТРОВ

ВИОЛЕТА МИНКОВА

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ

ЛЮБЕН ПЪРВАНОВ

АТАНАС ВЕЛЯНОВ

ОТСЪСТВУВАЩИ:

МЛАДЕН КИСЕЛОВ

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ

ВЛАДИМИР ЛЮЦКАНОВ

ВЕЛКО КЪНЕВ

МАРИН ЯНЕВ

НАУМ ШОПОВ

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

- о 0 о -

Зала "Н.О.Масалитинов"

Начало: 15,30 часа

Край: 17,30 часа

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ -

Откривам заседанието на Художествения съвет. От външните членове присъствуват:

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ

ЮЛИАН ВУЧКОВ

НИКОЛАЙ ПАРУШЕВ

Заседанието на Съвета ще протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Приемане на сценографията на "Източната трибуна" - трябва да се утвърди, за да започне да се работи;
2. Репертоар;
3. Организационни въпроси.

Има думата Атанас Велянов за сценографията на "Източната трибуна".

АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Само няколко думи: всички знаем пиесата - това е един стадион, който вече е разрушен, останала е само част от този стадион, това е трибуната.

(показва скица)

Използваме на Камерна сцена тази част, която ние наричаме условно "сцена", на която на четири стъпала реално се получава трибуната - ето тази площадка. На третото стъпало една стена, която вече също е разрушена, определяща мястото на трибуната. Зад нея мястото е празно. Когато пристига Коняев с неговия си багаж - куфара с дрехи и т.н. се прави една сергия, зад която се преобличат жените и демонстрират дрехите. Това е един вид мястото, от където те ще правят нещо като импровизирано "ревя", на тази площадка.

Това е цялото решение. Входовете са от двете страни на сцената.

Тук имам едно предложение... би могло... аз имам съображения и "за" и "против" - на преден план тук ще има счупени греди, счупени от тях, парчета... да седне публиката - евентуално тук. Нещо, което ме притеснява, но не виждам как мога да избягам, е този материал, който трябва да имитира цимент, вар, тухла... на камерна сцена трябва да се стараем да го направим колкото е възможно по-истински, за да не стои бутафорно.

Другото мисля че е ясно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Колко места ще има?

АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Колкото обикновено - 150-160, няма да има никакви проблеми.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Другари, имате ли някакви съображения.

КИРИИ ВОДЕНИЧАРОВ - Аз имам относно тези пейки, бях казал на Атанас Велянов още след като видях скицата... тези допълнително сложени пейки, на които 20 или 30 души от публиката трябва да бъдат "наказани", общо взето, да седят...

Мисля, че не е правилно. Ние имаме такива добри удобства в нашата малка зала...

ИВАНКА ДИМИТРОВА - Какви удобства?! Ужасно нещо са столовете в тази Камерна сцена - хората падат, скърцат...

КИРИЛ ВОДЕВИЧАРОВ - Това че трябва да се ремонтират е друг въпрос, но по принцип те са направени удобни за зрителя.

ИВАНКА ДИМИТРОВА - Не, те не са направени! И не мога да си представя как ще се "вържат" с това, което искаш да бъде уж истинско... материала... с тези оранжеви, сладкарски столове.

АСЕН ШОПОВ - Най-доброто е цялата зала да бъде с пейки, ако има един амбициозен театър, за да отидем на стадион...

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА - Имам едно предложение. Все пак: Камерна зала на Народния театър, всеки зрител трябва да си седне нормално. Това, което е верно, верно е. Наско, аз мисля, че е по-добре да направим това старо дърво, орфанно... по-истински ще ти седи, каквото и да правиш няма да стане цимент, туй ще стане една бутафория, защото е на един метър от хората, защото старите им стадиони - руските, пък и нашите са дървени.

АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Дървен стадион не може да има по тези съображения. Ако си спомняте добре пиесата, има текст който според мен е много важен - "тук е минал булдозерът, булдозерът ще мине от тук"... става дума и за скулптура даже, които се използват като манекени - събличат се и обличат дрехите... тоест: актьорите ще ги обиграват.

МИХАИЛ ПЕТРОВ - Много състоятелно е предложението на Таня, според мен, защото булдозерът може да мине през те-

рена, той така или иначе трябва да мине през терена, буренясал терен, за да чисти този стадион, а една истинска фактура ще даде и друга интерпретация, друг начин на решение - да се гони някаква достоверност.

АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Аз съм много за, но ми се струва, че го няма в пиесата. Цялата предна част - четири метра към дъното е на практикабли и то стандартни. Ще търсим стар материал за тази пиеса.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Приключваме по тази точка. Минаваме към ВТОРА ТОЧКА от дневния ред: Обсъждане на проект за репертоар на театъра през сезона '88/'89 година:

===== НА ГОЛЯМА СЦЕНА: =====

1. "СЪН" - съвременна българска пиеса от Иван Радоев, режисьор Младен Киселов;

2. "БЕСОВЕ" - по Достоевски, режисьор - Енчо Халачев; (Тази пиеса ще се разпредели паралелно със "Сън").

ИВАНКА ДИМИТРОВА - Чия драматизация?

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - Няколко драматизации има, но основната е на Камю.

ИВАНКА ДИМИТРОВА - Преведена ли е?

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - В момента се превежда. Очакваме от Съветския съюз най-новата драматизация на Анатолий Василев, нашумелият режисьор, който в момента я поставя, на има една драматизация също, не е толкова добра; полеката имаме също - на Вайда, която е правил в Краков..., така че всичките ще се прегледат и ще се правят една наша, вариант...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Продължавам:

3. "ХАЙКА ЗА ВЪЛЦИ" - по романа на Ивайло Петров, режисьор Николай Люцканов, драматизация Николай Люцканов (не е направена, ще я прави);

4. "ЖИВОТЪТ НА ГАЛИЛЕЙ" - от Бертолд Брехт, режисьор Асен Шопов.

Това са заглавията за Голяма сцена. И за Камерна сцена:

КАМЕРНА СЦЕНА

=====

1. "ЧЕТВЪРТИЯТ ЗАКОН" - съвременна пиеса от Кольо Георгиев, режисьор Асен Шопов;

2. "КАНДИДАТИ НА СЛАВАТА" и "МИТРОФАН И ДОРМИДОЛСКИ" от и по Иван Вазов; (Режисьорът тук още не е уточнен).

Това са две заглавия за Камерна сцена и четири за Голяма.

Искам да направя едно пояснение пред Художествения съвет, което се състои в следното: нашето време за работа отново ще бъде стеснено от ремонтът, който сега ще започне и който ще продължи в края на следващия сезон, само че повече време, вероятно четири месеца, или: от 1 юни до 1 ноември, тъй като ще се прави ремонт на горната сценична механизация и на самата сцена - дървен материал, пода... всичко това ще се прави. По такъв начин се смята, че с тези две почивки на театъра, за общо около шест месеца, ние ще успеем да направим ремонт на цялата сценична механизация и на самия сценичен под, с което много от проблемите от технически ха-

рактър ще бъдат преодолени. Това е една много трудна работа, дето се казва, "отгоре" на всичко друго тя струва към 2 милиона долара, или два милиона несоциалистически валутни лева, което е повече от 2 милиона долара. Западни фирми ще го правят, първият етап (сега който ще се прави - през лятото) - фирмата "МАН" от Западна Германия. За втория и третия етап (които заедно ще се правят, всъщност) имаме две оферти, още една оферта... може да я има и нея вече, търговската организация се занимава с тази работа и през юни месец ще се сключи договора за следващия сезон.

Така че ние ще започнем работа на 15 септември и ще завършим работа на 31 май, след това ще се прави турне. Говорихме сега с Режисьорския съвет. Разговорът ни беше къде конструктивен, къде неприятен (мога да го кажа тук, на Художествения съвет, даже ми се струва, че единият режисьор си отиде и няма да дойде на заседанието, такова усещане имам, защото досега не е дошъл...)

Ако ние не направим една добра организация и "съешване" на пиесите на Голяма сцена - две по две, ние няма да можем да осъществим този репертоар, няма защо да си говорим, защото знаем как работим. Ако работим в рамките на два месеца една постановка, защото едно представление както "Сън", да речем, което има пет-шест души персонаж и постановъчно не е толкова трудно - това е работа за 45 дни, но ние нямаме такива навици. Не се спазва и правилото за 60 репетиции, което прави календарни два месеца и половина - разполагаме се значително по-нашироко. Оттатък се препирахме по този въпрос, аз се отнесох относително спокойно, този проблем има значение за работата на театъра, на тру-

пата, но в края на краищата ние работим така, както можем и както сме свикнали, не съм виновен аз, че една постановка се прави не за два месеца, а за три месеца. Искан да предупредя другаря Първанов за техническите конференции, които от тук нататък ще се правят и съм казал сто пъти да се прави сметка - и за тази сега, камерната постановка... на техническите конференции ще викате режисьора. Всичко ще се описва едно по едно - какво иска режисьорът, защото после излизам аз виновен, че не мога да организирам работата на ателиетата и на театъра, а той в техническата конференция се записва 30, а след това той иска още 60, да не говорим, че се променят костюми, които са били приети и т.н. ... - това нещо, обаче, не влиза в сметката, идват при мен и ми се оплакват, че вместо "лимон" му дават "ябълка", или обратното. Тези неща тук са ежедневие. Аз ще направя необходимото от своя страна, за да се организира по-добре тази работа и др. Първанов, който е технически директор, ще има главната грижа задължително от тук нататък всички режисьори да присъствуват на техническата конференция - задължително, няма да се прави техническа конференция без режисьор и там ще седнеш с една химикалка и ще пишеш ред по ред това, което той иска, ще го извадиш това в няколко екземпляра, ще дадеш на мен няколко - за вас, за художника, за режисьора и после когато седнем да приказваме, да знаем за какво става дума. А не: "Искал съм "три", записано е, а след това искам "девет" общо!" Или: "50 % от това, което съм искал не влиза в работа!"

Това по организацията.

Второ: по организацията на самите режисьори, по репетиционния процес – плътно и интензивно репетиране, добра предварителна подготовка на режисьора, при ясен замисъл и т.н. ... – всичко може да върви така както навсякъде по света работят професионално.

На трето място: до края на репетициите се разхождаме с папките или с двата листа, дето ни е записан текстът в джоба и не ги научаваме. Извинете, но аз на никого не мога да науча текста, ако актьорите не си научават текста. Даже миналата година издадох една парадоксална заповед, която е смешна и която казва, че на първата репетиция на сцената, актьорите трябва да се явят без папките, с научен текст, което изобщо не се спазва. Даже тук се скарал на Антон Карастоянов, който има страничка и половина и като се занимавахме с "Бресткият мир" той извади папката и четеше...

Другари, от този род са нещата, които пречат на работата ни и за които казвам, че провалят сроковете. При една добра организация плюс тези неща, за които казвам – за режисьорите и за актьорите, ние можем да осъществим енергична работа, можем да осъществим такъв репертоар, иначе няма да можем да го осъществим, няма защо да си правим илюзии. Имаме вече дългогодишен опит. Аз предполагам, че преди да съм бил директор не са били в по-блестящо състояние работите...

Това предупреждение го правя на Художествения съвет, за да знаете с какво време разполагаме и че без комбиниране трудно ще "изгазим" този репертоар, но това са неща, които съм ги говорил, говорил, казвал... и т.н. и повече няма какво да ви говоря, всички вие знаете достатъчно.

Имате думата по предложението за репертоара на теа-

търа през новия сезон.

СТОЙЧО МАЗГАЛОВ - Може ли да попитам нещо? Това е хубаво... стегнат репертоар... сериозни пиеси... Евентуално, ако "Бесове"-те не станат, или пък "Хайка за вълци" не се получи, има ли...

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - "Бесове" има драматизация.

СТОЙЧО МАЗГАЛОВ - Случи се нещо, бе, Енчо... Имаме ли резерви? Това ми е единият въпрос, другият въпрос. Много е хубаво, че др. Фучеджиев държи до края на сезона да излязат и четирите заглавия, но моментът е сега да се разбере ще могат ли да вървят две по две, ще могат ли да се делят от състава. Това нещо трябва да го реши Режисьорският съвет и др. Фучеджиев и ако не могат да се делят тези неща, тогава този разговор е излишен. Трябва сега да се вземе такова категорично становище, че ще вървят две по две.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Първите две са сигурни! "Сън" и "Бесове" могат да се делят. Да отговоря на др. Мазгалов:

Първо - има резервни заглавия от предложенията на режисьорите, които биха могли да заменят някои от неосъществените заглавия, евентуално. Делението... паралелното разпределение е осигурено за първите две - "Сън" и "Бесове". Ако "Бесове"... нямаме още драматизация на "Хайка за вълци"... ако това също успеем да го направим би осигурило един по-добър и нормален ритъм за работа на театъра, но в момента точно е много трудно да кажа, не мога да поема такава гаранция.

Таня Масалитинова иска думата.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА - Аз съм малко по-реалистично настроена, по-реалистично гледам на нещата, имайки предвид наистина първата пиеса, тя не е трудна постановъчно... става дума за "Сън", тя почти в една и съща обстановка става и е с малко действащи лица, "Бесове" сигурно е много по-сложна, предполагам, много добре познавам романа, каквото и да бъде драматизацията - това е трудна работа!

Същото се отнася до "Хайка за вълци", която е много сложно да се направи, много е сложно... И "Галилей" също е много сложна. Така че аз не ги виждам четирите да излязат в един при това съкратен срок, защото ние ще започнем по-късно и трябва да свършим по-рано. Това е едно.

Второ: независимо от това, че са много хубави тези заглавия - и четирите пиеси са много респектиращи и като автор, като присъствие... сигурно ще бъде много хубаво, но... Абе, дайте една комедия, ние ще залеем пак публиката с една кофа от тежки, мрачни и страшни неща. "Бесове" е страшна! "Сън" както е комедия, така не е и комедия...

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ - Чиста комедия си е!

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА - И така както е чиста комедия си има и страшнички неща, все пак - комедийно е, добре! Аз говоря за друг вид комедия. Тези три тежки пиеси, и постановъчно тежки, не знаей как ще се... просто гледам реално, разбирате ли, имам опасения, че няма да могат всичките да се направят - едно, и второ: искам да има и едно малко по-ведро заглавие. Не знам. Това е мое, лично мнение, защото, все пак, какво да ви кажа - това "Бесове" е страшна работа... и "Хайка за вълци" - това са тежки неща... Хайде,

"Галилей" има някакъв развлекателен елемент в него, независимо от страшните неща. Аз съм го гледала с Висоцки. Ние няма като "Таганка", разбира се...

Това е моето предложение, иска ми се да се помисли за нещо, което да бъде малко по-ведро. Може да отиде, например една от пиесите за по-другия сезон.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг кой иска думата?

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ - Като въпрос: за "Бесове" - тук става въпрос за Камю, за Анатолий Василев и за още нещо. Сега: а какво значи това? Ще дойдат тези неща и ще се избере от тях, или ще се прави компилация, защото последното е невъзможно, има авторски права. Или пък ще се прави драматизация на базата на информация за тези три текста!?

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - Веднага ще отговоря. Основната ще бъде на Камю, авторската драматизация.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ - Значи, фактически - Камю.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - ... която ще прочетем! Не смея чели още. Друг кой иска думата?

Професор Тенев.

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - Мен ме респектира още миналогодишния репертоар на театъра и ме радва това, че Народният театър отива към едни сериозни произведения, независимо доколко има художествено покритие, или не, но ми се струва, че и четири пиеси в този репертоар са много. Както видяхме от практиката, да кажем, "Мъртви души" "падна", първо защото времето не стига, може би и езилите не стигат, а това са пиеси, които искат много дълъг период на работа, това се налага просто естествено, от само себе си.

Аз съм за това: една от пиесите да не бъде ангажира-

ща. Първо: ние не знаем каква ще стане първата драматизация, ще бъде ли сваятна или не, говоря за "Хайка за вълци", тя сигурно ще бъде за голяма сцена...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Голяма, разбира се!

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - Второ: аз не съм присъствувал на обсъждането на тази пиеса, не я познавам, но мисля, че за малката сцена трябва да съществува един друг принцип: да имат малък брой лица, не както тук - седем души, персонаж за една голяма пиеса. Трето: има някакви принципи, където декорът не играе такава роля, сцената, пространството е това, което решава, заобиколено от публика... Един актьор с един костюм е и декор и актьор - това представлява сега съвременната малка сцена.

Може да прозвучи невежо, но като погледнах това, аз помислих, че става дума за Пловдивския театър, Античния...

(показва скицата със сценографията на пиесата "Източната трибуна")

И второ: ... Коя беше втората пиеса, която предвиждахте на Камерна сцена?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - "Кандидати на славата" на Иван Вазов!

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - Какво става с другите две български пиеси, ако си спомняте, приехме ги тук, на Съвета, заедно със "Сън".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - На Никола Русев... Работата не е завършена. Предложил съм на един режисьор, който трябва да говори с автора, има там да се върши още работа... Затова тук не го включваме.

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - Искам да кажа, че ние приемаме доста

условно репертоара, защото нито драматизациите са готови... Примерно: "Галилей" - за мен веднага възниква проблем: кой ще играе Галилей? Вие знаете какво стана с немския театър, който след Буш просто нямаше актьори. Това е един много сложен въпрос, който трябва предварително да се реши. Дори мисля, че Народният театър, както сериозно се е заел и отнесъл с нещата (и миналия сезон, и този, в който има безспорни успехи, бих казал) може да мине и на нещо друго: И актьорите трябва да знаят какво им предстои през идващия сезон. Трябва да има неща, които да са разпределени...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Това беше наша мечта...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Неосъществима мечта.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Да, за съжаление, неосъществима е!

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - ... за да не се блъскаме после в Киното и насам-натам. Особено за големите роли, защото за малките - те винаги могат да бъдат заменени. Трябва да се установим твърдо, особено в тази ситуация, която обрисова директорът на театъра, на три пиеси, не на четири. Да бъдем реалисти, а другото да остане като резерв. Както виждате, "Мъртви души" не се и предвижда вече, макар че лани беше предвидена, нали?

Става дума и за едно преценяване на силите... Вярно е, че имаше едно време когато Масалитинов правеше дори за един месец една постановка...

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА - С трима Хамлетовци...

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - И след това влизаше Хрисан Цанков, но тогава и актьорите бяха по-свободни - никакви телевизии, никакви халтури..., никакви истории, никакви отклонения - всичко беше съсредоточено тука, а плюс това театърът играе-

ше през ден, Операта беше тук. Смятам, че и вторият въпрос за участието на актьорите, когато приемаме, когато определяме един репертоар, трябва да стои като дежурно, защото после този може, този не може, този влиза, онзи е зает... Задължително трябва да има нещо по-установено.

Аз имам специално становище за камерната пиеса, не смятам, че камерната пиеса се гради само на механичния сбор на малкото лица, действително това е един отделен хуманитарен въпрос, смятам че още не сме стигнали до този проблем, но да бъде наистина по-събрана, повече вътрешни отношения да има... Това го има в статията, която излезе днес... - това е едно мое изказване пред конференцията на писателите, а тук са я отпечатали като статия: проблемът за самопознаването, за Човека, за личностното начало, това е, което най-много възбужда всички камерни сцени в целия свят. Този проблем страшно помага на актьора за вглъбяването, като за голямата сцена остават епичните платна, дори тези епични платна, дето се казва, са "освободени" от тези изисквания на тънък психологически анализ, който изисква камерната пиеса, затова смятам, че трябва да имаме предвид характера и стила на камерните форми, защото това всъщност е единствената сцена, където може да се играе с много икономичен декор, дори някъде не е нужен декор, където всичко е актьорът и отношенията, и взаимодействията.

Аз мисля, че и характерът на диалога е различен, защото когато двама актьори играят, мълчанието на зрителя е вече реплика, която влиза между репликите на актьорите, но тези проблеми тепърва ще се разкриват по-нататък...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг кой иска думата?
Юлиан Вучков.

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Аз имам малко по-различно мнение за броя на премиерите, ако разгърнете годишника на Народния театър. Таня също подсказа, колко много спектакли са се играли някога на Голяма сцена, без да има камерна сцена и смятам сега, че е срамата, при този голям състав, крайно неравностоен, наистина, и разнороден, но все едно - огромен състав да се покажат по-малко от четири премиери.

Нашите режисьори и актьори да свикнат вече с мисълта всички, че ние живеем в края на XX век и нас не ни интересува, другарю Фучеджиев, какви са вътрешните, технически или организационни проблеми, и да репетираат по-нормално, тоест: за по-нормални и по-къси срокове, да се готвят предварително повече, частични репертиции ли ще правят, какво ще правят, но е срамата един такъв голям театър с толкова голям състав да показва по-малко от четири премиери, на какво прилича това нещо? И тук има хора, които години наред не са се явявали, част от тях не са годни вече, ще ми позволите да кажа това (и тя не е толкова малка тази част, за съжаление!), но има и годни хора между тях, просто не работят, трябва да се оползотвори добрия капацитет на Народния театър.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - 65 души най-малко има годни!

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Именно, за това говоря! Как е възможно по-малко от три премиери, когато има възможност... каква е тази глезотия? Седят тук хората и нищо не работят и заплати взимат. Така че: четири премиери твърдо. Кои ще

бъдат тези премиери - тук можем да разсъждаваме вече, но това трябва да бъде минималната цифра за голямата сцена на Народния театър, защото трябва да ви кажа, че това бездействие много разваля и климата на Народния театър, атмосферата на Народния театър разваля, това пречи даже на репетициите, тези хора, които непрекъснато не са заети и мърморят и приказват... всеки се озлобява когато не работи, то е и нормално, аз говоря за годните, които не работят, а не за негодните и малко повече работа когато има и климатът се променя, когато хората са обвързани с повече творчески задачи. Малко по-кратко да се репетира! Аз съм бил в най-големите държави на този свят, извинявам се, но за един месец се поставят изключително сложни спектакли - в Съединените щати, в Англия, във Франция. Решават си, хората, техническите проблеми...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Те не са технически само

ЮЛИАН ВУЧКОВ - ... те са и от морален характер, не само технически!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Свързани са с научаване на текста...

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Ще си го учат, има Кодекс на труда, има заплати... Извинявам се, но живеем в една атмосфера когато всички сме приканени малко да си преустроим мисленето, те мповете на работата, мисля че това не бива да минава покрай нас, иначе сме лицемери. Сега ще критикуваме икономиката и селското стопанство, а ние нямаме ли тук слабости, които трябва да преодоляваме! Голяма отпуснатост, голяма инертност, много бавни рефлексии - трябва да се преодолява цялото това нещо!

Четири премиери е най-малкото, което трябва да

излезе на Голяма сцена.

Сега, конкретно, за да не бъда абстрактен: на Голяма сценна трябва да се качи Иван Вазов, ако щете дори и за баланс. Не можете да бутате в тази "дупка" долу един гений, с когото е свързано името на този институт.

Първо: Вазов ще има огромен успех. Друго може и да няма, но това ви гарантирам, че ще има успех. Няма пиеса на Вазов (опровергайте ме, ако можете!), която не е имала голям успех, вижте проучванията на Телевизията - най-гледаният и най-харесваният автор с комедиите, за който е залята Телевизията с писма за повторения и за поставяне, това е Иван Вазов. Как ще слагате вашият патрон долу, на сто стола. Нищо, че са камерни пиеси. "Митрофан и Дормидолски" е атрактивно произведение, то може да се направи богато, живописно, пъстро... заедно с "Кандидати на славата" а пък ако не щете "Кандидати на славата", щото е по-играно, аз ви предлагам да помислите за "Господин Мортагон", една пиеса малко наивна, малко примитивна в някои отношения, но с един хубав привкус, с "Митрофан и Дормидолски" може би добре ще се върже, една идея ви давам, но във всички случаи да се направи един живописен, бляскав спектакъл. Той ще бъде и това, което Таня иска: и по-атрактивен, по-комедиен, а пък ще освободите едно място, тук правилно казаха, за още една пиеса на малка сцена, камерна, защото поне камерните пиеси не ви пречат повече да са на брой. Малко е две за камерна, там няма и технически трудности и декоративни няма, има четири-пет действащи лица - толкова за ли има в този Народен театър, може и до четири постановки да има даже, както има "199". Как успяват да събират от цяла София артисти без никакви условия, а тук не може да се направят четири постановки!

И аз ви предлагам едно заглавие, освен Никола Русев, което смятам, че е добра находка на ръководството на театъра, с двете пиеси... на малка сцена предлагам "Пред влахернските врата" на Антон Страшимиров - една много жизнерадостна, много приятна пиеса, ефектна, с хубава любовна история, с много игра вътре в нея, българска... може и два състава да играят. Другарят Банчо Банов я знае, казва ми, че я харесва, ако не се лъжа... ако не ме е излъгал... Антон Страшимиров... на малка сцена... ефектна е - към българската съвременна на Никола Русев и Кольо Георгиев, защо да не се прибави, другарю Фучеджиев...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Не мога да намеря режисьор за Иван Вазов. Нашите режисьори не искат да го правят!

ЮЛИЯН ВУЧКОВ - Ще поканите външен човек да постави Иван Вазов, щом те смятат, че Иван Вазов не е достоен за тях и аз смятам, че "Митрофан и Дормидолски" е блестящо произведение - толкова много българщина и блясък има в него, дори и в наивитета му има блясък.

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - То по-скоро се връзва с "Хаджи Ахил".

ЮЛИЯН ВУЧКОВ - И с "Хаджи Ахил" се връзва, може, с "Мортагон" по не се връзва, но с "Хаджи Ахил" - да, и то за Голяма сцена! Аз смятам, че винаги можете да намерите режисьор, който ще пожелае, отвън, другарю Фучеджиев, можем и да Ви консултираме, ако искате - подходящ режисьор, щом нямат желание да поставят Иван Вазов - толкова по-зле за тях!

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ - Как, името на театъра е "Иван Вазов"!

ЮЛИАН ВУЧКОВ - "Двубой" (не казвам каква е постановката!), но вие знаете, че в Съветския съюз, може ли да отречете, другарю Фучеджиев, че имаше колосален успех, пред една чужда публика! Да уважаваме това, което има в тая култура, стига с това снобско високомерие! Извинявам се за малко острите думи! Как е възможно в един театър режисьорите да нямат желание да поставят Вазов? На какво прилича това нещо!? Само ще критикуваме транспорта и селското стопанство, пък няма да си казваме истините! На себе си!

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Юлиане, извинявай, че те прекъсвам, но само един режисьор има тука!

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Моля ти се, има стенограма! Ще вземете мерки, другарю Данаилов, вие сте авторитетен актьор, поставете въпроса на друго място. Как може към Вазов така да се отнасят, това е безобразие!

Сега: за "Хайка за вълци" - това е едно силно произведение, едва ли тук ще има някой друг, който да каже нещо различно от нас, голям успех имаше сред най-широката аудитория, но то е много тежко произведение, трябва да имате предвид това, много тежко ще стане тази драматизация, аз вярвам на Николай Люцканов, защото той е културен човек правил е много пъти драматизации, но рисковете са изключително големи, може направо да не се хареса особено на широката публика - едно е роман и книга, друго е игра на сцена. Като го поставиш на сцена... тази селска тематика, към която хората са много резервирани (което, обаче, не значи, че не бива да я разработваме), но на сцена е едно, а друго е да я показваш, примерно, по телевизията - много пове-

че ще върви, примерно, в сериал, но тук как това многоплас-
тово, панорамно произведение, другарю Фучеджиев, как ще се
вмести така, че да не звучи схематично и оголено, стерилно
как ще стане, трудно ми е да кажа, не съм много възхитен,
трябва да ви кажа, от тази идея.

ИВАНКА ДИМИТРОВА - Няма още драматизация!

АСЕН ШОПОВ - И толкова бързо няма да стане!

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Ама аз казвам предварително, друга
ко Димитрова, сега трябва да говорим, а не "след дъжд ка-
чулка!" Сега казвам кои са "подводните камъни", кои са "ри-
фове", така да се каже. Много е трудно и не мисля, че
лесно ще стане, сроковете просто не са реални за това про-
изведение. Нека другарят Люцканов след безспорният успех,
с всички минуси, които може да има "Пер Гинт" - това е ус-
пех за вашия театър в редица отношения, нека да помисли за
това заглавие през един сезон, а не точно за този сезон,
за да има възможност да се изпитат работите, сам казвате,
че няма срокове, няма време за това нещо, пък да постави
нещо друго. Аз предлагам нещо друго, той има и усет и вкус
към тази работа, той да се заеме с Иван Вазов, ако желае,
би било прекрасно, има талант за това нещо и въображение.
Не само той, и други режисьори имат в този театър, но се-
га понеже става дума за неговото заглавие.

В случая с "Галилей" съображенията, които имаме,
са основателни, аз не виждам много подходящ актьор за Га-
лилей в този театър. Не казвам, че не бива да се играе, но
много ще натежи цялата тази история. В един сезон и "Хай-
ка за вълци" и "Галилей" на голямата сцена, заедно с "Бе-
сове" - това е прекалено много, това е един лукс! Публика-
та е доста проигонена вече, нека да си казваме честно,

вкарваме я с организатори, поотегчили сме я, хората искат по-простишки човешки истории вече, може на нас това да не ни допада (трябва да има и сложно изкуство, и сложни пиеси, но трябва да има и пиеси за широката публика - баланс и равновесие). Ето, хората гледат "Карсън", можем да смятаме, че са простаци, но те харесват "Палисър"... една човешка история, разказана увлекателно, простичко, да стига до всички.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА - И блестящи актьори!

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Блестящи актьори, наистина, като ги гледаж виждаш, че нашите актьори много са изостянали!

ВИОЛЕТА МИНКОВА - И си вижш: "Я, в Австралия има ло театър!"

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Защото много дълго време се лъжехме, че актьорите са ни безупречни и хвърляхме упреци само върху режисурата, а това не беше много почитено. Режисурата си има бая проблеми с актьорите.

Така че с "Галилей" също ще бъде много трудно, не знам дали Асен не би предложил едно друго заглавие и това заглавие също да отиде за по-другия сезон, ако така категорично влизат тук Иван Радоев, както разбирам, "Бесове", ето и Вазов, който на всяка цена трябва да се качи на Голяма сцена... Стават, според мен, три твърди заглавия, а за другите вече по-широко трябва да погледнем, евентуално за по-други неща. Аз съм за "Бесове", категорично! Чел съм много пъти романа, чел съм го и наскоро - това е един роман, който е изключително съвременен. Той е против екстремизма, против анархията, против nihilизма, против безпътността, против маниакалността, грандоманията, насилието, ако щете - много широк спектър явления, които сега интересуват

целия свят. Няма страна и няма хора, които да не се интересуват от въпроса за насилието, за екстремизма и за анархизма дори, ако щете. Разбира се, много е важно кои "бутони" ще се натиснат на това произведение, как ще се постави, това е решението, това е решаващото, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Другаря Халачев...

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Във властта на режисьора е, за да не се направи "некролог", защото от Достоевски може да се направи един спектакъл-некролог, въпреки че това е гений, аз го чета с огромно удоволствие, с наслада даже, макар че е тежък автор... Какви "клапани"... Той трябва да се постави не като мрачна психологическа драма, а на границата между гротеската и сатирата. От хумора не бива да се лишим в никакъв случай, в произведението има много хумор (той, разбира се, не е водевилен хумор, той е тежък хумор, сложен), но все пак - като има хумор, хубаво е! Добре е, балансират се нещата. Но е много актуална! Около нея голяма работа трябва да падне, ако падне и около "Галилей" голяма работа - много работа ще стане вече, нали? Така че трябва да се помисли за балансирането на нещата.

Ако вие отивате твърдо към Иван Радоев, (пак ще кажа!), Иван Вазов на всяка цена, задължително, със заповед да се качи горе, кой ще го прави е отделен въпрос, и сложите и "Бесове" - тези три заглавия, за другото трябва да се помисли за известно облекчаване, според мен.

Казах за "Пред влахернските врата" на малка сцена, гарантирам успех на тази пиеса, хубави задачи има за актьори, нямате класическа пиеса долу и смятам, че театърът само ще спечели от тази работа!

В "Бесове" има много актьорски задачи, това е, което е привлекателно за състава, има поне 15 хубави роли там, които, като махнем двете централни, са почти равностойни, в останалите хората имат "води", в които да "плуват"... Главното за мен е романът, не е драматизацията, тази пиеса аз съм я гледал в Краков, в постановка на Вайда - изумителен спектакъл! Тук може нищо да не стане - "Гаранция - Франция!", но там (по драматизацията на Камю) се игра десет години това представление, в Краков...

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - И още се играе...

ЮЛИАН ВУЧКОВ - И още се играе, да! Въпросът е как ще се постави. Ако си учим бавно текста и ако мислим бавно (а ние доста бавно започнахме да мислим, и критиците включително!) - това е загубена работа, но ако се направи както трябва, ще стане силно представление. Може да не е за Пенка и за Ганка от Каспичан, обаче цяла интелигенция ще дойде да я види, "Бесове", и ще се радва, защото ще има какво да открие в него, с поред мен.

Това са моите бележси, аз ви моля да приемете някои от тях, защото, да ви кажа сега откровено, другаря Фучеджиев, тук като идват други хора извън Режисьорския съвет, казват: "Оставете ги да си говорят!" "Да се облекчат, и след това ще си отидат!" Не може, другари! Театърът не е лично стопанство, все пак, малко съобразяване с общественото мнение, в друг свят живеем вече. Ще си позволим Вазов да го бутаме в мазата, долу... (акцентирам не случайно, другарю Фучеджиев! Това е голям проблем!) - на малка сцена, защото на едн-кой си не му харесвало и

не щял да го поставя. Вазов - на Голяма сцена! Час по-скоро! Може и преди Иван Радоев даже, представете си, но да се задължи тук един режисьор да го поставя, ако не - ще се намери един режисьор отвън.

Това са моите бележки.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг кой иска думата? Другарят Константин Илиев.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ - Другарят Юлиан Вучков пак ни се скара за нещо, за което не можем да се чувствуваме виновни, или поне всички не можем да се чувствуваме виновни, аз просто искам да напомня, че Иван Вазов е предложение дадено от хората, които, все пак, се занимават с драматургията в театъра. Не ставаше въпрос за "Кандидати на славата" и за "Митрофан и Дормидолски", ставаше въпрос за едно заглавие, което аз отново искам да повторя, намирам че е изключително актуално и в него има какво да се види, освен това е блестяща комедия, отдавна е правена и аз смятам, че това заглавие би могло да се сложи. ("Службогонци")

За останалото се изпада в известно противоречие, ако наистина се качи горе една комедия на Иван Вазов, независимо дали ще бъде "Кандидати на славата, или "Службогонци" (аз съм за "Службогонци", да кажем!) и "Сън" - при това положение репертоарът съвсем не е толкова тежък и спокойно може да поеме един "Галилей", а за това да минаваме на следващата го дина, или за по-следващата - това заглавие минава вече за четвърта година, аз поне откакто съм в този театър...

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Да, подкрепям! Балансът така е налице!

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ - Още повече, че това, което каза и професор Тенев и Юлиан допълни - за липсата на актьор, аз лично мисля че има актьори, поне двама, в този театър, които биха могли да поемат тази роля. Що се отнася до Германия, че примерно след Ернст Буш, игра все пак Волфганг Хайнц дълго време, а от десет години го играе Шал и пиесата не слиза от сцената на театъра, по простата причина, че е много актуална и че от всичките заглавия, които гледам, тази пиеса не е по-малко актуална от "Бесове". Този театър най-после трябва да се заеме с един голям автор. Говоря за "Галилей".

Това исках да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг кой иска думата? Другарят Парушев.

НИКОЛАЙ ПАРУШЕВ - Аз бих искал да бъда много лаконичен и повод за това ми дават Вашите думи, другарю Фучеджиев. Цялата история се състои вероятно в режима на таланта и използването и разкриването на таланта в Народния театър. Нарочно употребявам такъв термин от делови порядък, но цялата история се състои в този режим на таланта, където се очертава и се вижда (или не се вижда професионализма на съвременния актьор). И ако се взрем какво става в добрите театри в света (говоря за добрите театри!), моментът за професионализма е момент, който предварително се е състоял, той не се коментира, той просто съществува.

Това ми е по повод организацията на този репертоар, който лично аз приемам. Имам едно предложение: мога да си представя колко сериозно е мислено за репертоара на театъра и според мен в някои отношения той предлага заглавия, които са един много благороден риск и за режисурата и за актьорския състав, тъй като този репертоар предполага разкриването на

тип театър. "Бесове" е тип театър. "Животът на Галилей" е тип театър, това е една голяма проба - и за режисурата, и за актьорската труппа в театъра. Същевременно, искам да подчертая, че той е в едно голямо, сериозно русло на народното естествено, обаче, нещата зависят от решението.

Споделям възгледа за Иван Вазов, който трябва да бъде поставен на голямата сцена, аргументите в това отношение са твърде сериозни, едва ли е необходимо да се коментира вече. Мисля че за малката сцена, камерната, която дава възможност за твърде разнообразни решения, били сме свидетели на много... на поредица (за да не кажа "много") приятни представления от класическата драматургия... може би един Шекспир като една цветова гама, би бил приятно попадение, и в случая (не знам защо) ми хрумва едно заглавие като "Сън в лятна нощ"...

ЮЛИЯН ВУЧКОВ - Играе се във Военния театър, излиза премиера.

НИКОЛАЙ ПАРУШЕВ - На времето имаше един много прекрасен опит, който имах щастието да видя, когато "Дванадесета нощ" се играеше само от жени, абсолютно всички роли... Говоря за онзи експериментален дух, който би могъл нормално да съществува на тази малка сцена, който да провокира - в най-хубавия смисъл на думата.

И последното, което искам да кажа, подкрепяйки репертоара, в неговата строга, ~~дисциплинирана~~ дисциплинирана (или режийна, ако мога така да кажа) постройка, това е че този репертоар дава възможност както на режисура, така и на актьорски състав, особено, за разкриване на типове, на характери на сцената. Вижте в какъв репертоар актьорът расте и добива една своя нова характерност, когато тя е необходима за нашия театър.

Това е нещото, на което трябва да се обърне внимание - моментът на организацията - той е най-важен.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг кой иска думата?
Асен Шопов.

АСЕН ШОПОВ - В посока на призивите за реализъм в погледа към това, което ни занимава: репертоарният списък трябва да се разглежда в два плана. Единият е производствен план, който ще се реализира следващия сезон, а другият е репертоарният набор от заглавия, които ще се появят на афиша. В този смисъл репертоарът за догодина се чете по единия начин:

- пиесата на Стефан Цанев за Левски;
- след това - "Сън";
- "Бесове";
- "Хайка за вълци" (предложение за драматизация);
- и в производствен аспект - преходната бройка на другото заглавие, което евентуално ще започне, а ще отиде в следващия сезон.

Значи: ще разсъждаваме какво ще изработим и как ще го изработим, съчетавайки плановете, от една страна, а от друга страна - с какво ще срещнем зрителя в афиша. Това е единият проблем.

По въпроса за заглавията, които се предлагат за работа, тоест: новите заглавия в репертоарния списък - това е един интересен въпрос, свързан с Вазов и необходимостта от присъствието на този автор на сцената на Народния театър и не е ясна съвсем реакцията... не е съвсем точно... реакцията по въпроса - "Не искат нашите режисьори да правят Вазов!" На сцената до вчера беше едно представление, днес е "Чичовци" на Халачев, следващият Вазов не може да бъде

проблем - искат или не нашите режисьори, принципиен въпрос е тази необходимост и той трябва да бъде репертоарна задължителност. Съвършено друг въпрос е дали е резонно, дали е целесъобразно: "Ти, Шопов, ще правиш Вазов!" и на гърба на изискването на театъра да се реализира във високо художествена степен онова, което може от спецификата, жанровата специфика на Вазовата литература... да се реализира като театър, може или трябва да поеме експеримента на нежеланието, или желанието, а именно СПОСОБНОСТТА или неспособността точно на този да извади този букет от средства и реализации.

Явно е, че съществува афинитет, свързан не с желание или с нежелание, а предпочитанието не защото искам еднo какво си, и еднo що си, а защото човек там намира така наречената своя тема, която може да реализира успешно. Така че по принцип, ако ще се постави така..., ако ще се конструира така един репертоар, всеки би трябвало да бъде в състояние да отговори на поставените задачи.

Общо взето, реагирам на това, че този момент трябва да бъде уважителен в театъра - какво искат и какво не искат нашите режисьори.

Другият въпрос е за отношение към заглавията през призмата на оценката на тяхната потребност днес, на тяхната значимост днес. На никото не е чуждо това, че дадено заглавие може да се окаже вчера анахронизъм или просто ненужно, а днес именно нужно и резониращо с темите и проблемите на времето, в което то се реализира.

В този смисъл аз не оценявам нито значимостта на автора, нито на произведението - говоря за "Галилей" - това няма защо да го правя, в тази историческа доказаност и на

автора и на произведението. Аз твърдя, че днес може би от всичките заглавия на репертоара това е най-нужното на сцената на театъра като разговор със зрителя на определена тема. Свързвам с това заглавие не като мое предложение, то е предложение на Литературното бюро и от репертоарния списък на заглавия на въпроса: "Какво ще се прави?", то е и по реда на последователност към всички съм вземал от списъка това заглавие.

И още един въпрос, който има принципно значение, свързан с възможността да произведем повече продукция, в отговор на всичките упреци за дисциплина и творческа кондиция на състава на театъра (която вече става натрапчива: "Колко може и колко не може да работи колективът на Народния театър, съществуващ във възможно най-добрите условия, които могат да съществуват за работа на театър?")

Това ни уязвява твърде много, за да се замислим: за какво точно става дума? Излиза че ни владее, грубо казано, недисциплинираност и разпуснатост до такава степен, че ние не можем да си отгледаме и минимума от продукция, а производството на репертоара е свързано с... пак повтарям: технологията, която, отивайки на сцената долу, се сблъсква с реални измерения: с календар, с дати, с ателиета, със спазване на срокове, които ние не можем да подминем, или не можем да си казваме: "Едно наум - това ще стане, ако не стане - ще стане на следващия ден, или ще стане след десет дена, или ще отложим за след още десет дена." Това е като в казармата: или ние ще носим службата, или тя нас така ще ни понесе и ще ни върти, че не можем да се оправим. И тук аз твърдя, че има един принципен въпрос, по който трябва да сме наясно: ако ние не гарантираме

след премиера два дена профилактика на сцената и на третия ден вече интензивна сценична работа, ние няма защо да говорим за плановост. Това се сблъсква, обаче, с факта, че днес излиза премиерата, дежурната пиеса сяда на маса. И сцената бездействува петнадесет-двадесет дни, а някой път и месец. След като е верно, това има отговор, който се сблъсква с един друг момент, който ми е неприятно да коментирам, защото той ме поставя в колегиална некоректност, но който, щем не щем, ние трябва да ометем. Не може да съществува задължителен режисьорски ред в театъра, тоест: такова случайно в много голяма степен обстоятелство, което да диктува общата работа. Това положение определя последователност на заглавия, които не се допират, не се съчетават и винаги се разминават. Нищо няма да ми стане на мене, ако утрешният ми ред се окаже през една пиеса оттатък, защото се съчетават два производствени процеса на други две заглавия, определяни от нуждата на репертоарната политика на театъра. Тук сега е мой ред, което значи, че сега е това заглавие - тежко, мрачно, залепено до вчерашното тежко, мрачно, солидно, класично... и т.н. и т.н. - създава допирна точка по случаен принцип, по случаен момент. а в никакъв случай не по логика на изграждането на афиша на театъра, която ангажира и събира ангажиментите и задълженията на всички. Не желая да променям този ред, но не желая и да мисля нещо, а да не го казвам!

Не се ли съчетават работни периоди - това се отнася и до моментите за разпределение, тоест: нужните за дадена постановка артисти в основните роли и съчетаване на разпределение така, че докато един работи на сцената, другият вече да подготвя работа на маса, ние нищо не можем

да реализираме, а ще си разиграваме художествен аристократизъм на работа, през което време актьорите се разхождат из тютюря и се занимават с режисьорите. Една работа на маса, подпряна от очакването на празната сцена долу е работа, напрегната от нерви и от истерика: "Давай да слизам долу неготов, с пиесата в ръка" и човек не може да разбере какво се усвоява долу - текст, или се реализират вече заложиени идеи и намерения.

Това, считам, че е основен момент, в който се спъваме. Това е, което исках да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг кой иска думата?

Стефан Данаилов.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Външните другари не са в течение на този апокрифен разговор, който сега се провежда, но това, което искаше да каже Асен Шопов, беше, че когато започна Енчо Халачев работа и слезе на сцена, можеше да започне състав, който беше напълно отделен - пиесата на Стефан Цанев. След излизането на Стефан Цанев, след петнадесет дена можеше да има премиера на пиесата му и спокойно Люцканов да тръгне и в края на май да я има тази премиера, която имаше оня ден и да имаме четири премиери, а сега ние имаме три премиери, тъй като тук не се разбраха на кого е реда...

Искам да знаете каква е ситуацията, затова взех отношение. Сега: опасността от това, което нас ни следва: действително стабилни заглавия, но искам да задам въпрос: Имахме тук някакви идеи, всички говорим: "самоуправление", "надуправление" и прочие... Абсурд! Защото имаме присъствие на състава в този театър до 15 юни. До 15 юни имаше идея, разговори, предложения, репертоарът, който тук одобрява...

радостно е, че дойдоха и другарите, отвън, за да си кажат мнението, нерадостното е, че артистите, които най-много реагират, ги няма днес, за да си кажат своето мнение, а не зад кулисите... Около пет човека няма! Мисълта ми е следната: как ще стане работата, че утре трябва да се обърнем към състава, за да вземе отношение към бъдещия репертоар. Ще му бъде казано: Пиесата "Сън" - не е поправена след разговорите, които станаха тук, доста дълъг диалог, не се знае къде е тази пиеса... - раздава се на колектива, който иска - да прочете, за да коментираме. Пише се: "Взимате романа "Бесове" и го прочитате, защото ще се очаква драматизация. Взимате романа "Хайка за вълци" и го прочитате, защото се очаква драматизация. Три-четири пиеси на Иван Вазов (кой ги знае, кой не ги знае...), за да ги изкоментираме..." И става голяма веселба! Че и "Галилей" като дойде...

Всъщност, такъв разговор не може да се проведе със състава - да си каже мнението един път и съставът, защото кой гарантира, че тези колеги, които много-много не мълчат, в един момент вземат да говорят и не са съгласни с това, което е написал великият Камю? (под великия Достоевски)?! Какво ни гарантира, че същите тези хора ще приемат бъдещата драматизация на Люцканов? Става въпрос за това, че ние, всъщност, нямаме никаква реална готовност, поне за мен...

В септември - ясно е следното, че трябва до това време пълна готовност и поглед на Художествения съвет с мнението си: приемане или неприемане пиесата на Стефан Цанев, което ще стане до 23, живот и здраве, септември. Да се възстановят двете радостно-весели заглавия в стар наш репертоар: сръбската пиеса и "Опит за летене" - да разведрят малко хората, и да започнем: сега да видим какво?

Логичното е "Сън" и логичното е, ако може... аз мис-

ля, че сигурно може, защото коментираме, че в този театър има 60 "играча", 65 годни... аз никак не съм убеден защото пак ще се допре след това до това, че има артисти които играят по 26 представления и има едни, които никога няма да играят и две, но вярвайки на това, става въпрос... логичното е и би могло, евентуално, вярвайки на Камю и на вкуса ни... и хубаво е... и могат много да се мръщят на "Пер Гинт", но са респектирани. Трябва да си много ерудиран, за да кажеш: "Това не е хубаво!" Значи: много разбираш... Такива, чак пък толкова, няма!

Но: добре, "Бесове"... Тръгва Енчо с "Бесове", еди-какво си излиза, живот и здраве! - какво се прави у поредно с него - това, за което става въпрос. Убеден съм абсолютно, че "Галилей" е несъстоятелно да коментираме, че той ще излезе и че ще има шест представления до 1 юн Ако може: чудесно! Но какво върви след това, абсолютно съм "за" това, което казва Юлиан Вучков. Винаги, другари, в проекторепертоарите има четири пиеси на Иван Вазов, които се мъкнат от не/знам кога. "Чичовци" се играе върви представлението, но е редно да влезе още едно, явно е едно, че добре ще бъде да има представление на голямата сцена, а не на камерната. Как, искам да попитам тук, всичките ние можем да помолим, да речем, другаря Люцканов, работейки си върху драматизацията (бъдещата), да се захване с едно от тези произведения, които... Иван Вазов, за жалост, не е написал сто...

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА - Той може "Службогонци"...

СТЕФАН ДАВАИЛОВ - Той не харесва "Службогонци", чувал съм го в Художествения съвет. Но ето това е едно реално нещо: след като тръгне Енчо, излиза "Сън" и Люц-

канов да започне да прави това произведение на Иван Вазов и тогава спокойно да дойде реда, живот и здраве, на Асен Шопов, да започне подготвителната си работа - има актьор, няма актьор, да се види какво има и какво няма и да тръгне работата с тенденция за другия сезон - нещата са много ясни, след като всичките другари режисьори знаят, че трябва да правим, един път: българска класика или съвременна, един път - руска, или съветска, един път - западноевропейска... Ами защо пък едни ще се правят "на луди", да не знаят!? И аз мисля, че в нашите бъдещи статuti, ако доживеем такива статuti - това трябва да бъде както задължени на актьора да не играе по-малко от десет представления на месец, така и режисьорът да знае, че трябва... българска, и мисля за българска две години напред; класическа... и т.н. и разговаря с "патриотите" драматурзи, не само в театъра, но и навън.

Разбирате ли, нашето голямо желание, говоря "наше-то" в смисъл на част от обществените организации, беше на 15 юли когато си отиваме, да знаем (голямата част): какво ще играем, коя ще играем, кога ще играем... и тогава, другари, няма да стигаме до този момент, защото когато аз зная, че ще играя в "Бесове" на Енчо Халачев на 15 юли, тогава може др. Фучеджиев да ми каже: "Докога ще те чакам да си научиш текста? Ти знаеш от 15 юни, че играеш ролята на еди-кой си...!" А ние говорим: "Правим това!" и никога не се знае какво да правим и ни дават пиесите... извинявайте, вие сте чели, аз съм прочел едно произведение на Достоевски! А ако трябва да играя нещо в тази пиеса, нали трябва морално да знаем какво е написал? И психически...

Но ето: случаите показват - миналата година се знаеше в края на сезона, че ще се прави тежка пиеса, дълга... "Пред залез слънце". Показа се, че част от колегите за първи път отварят текста. Същото мога да кажа и аз: от май месец зная, че ще играя Хамлет, започнах да чета текста след втората репетиция (декември месец) - това също е за разговор, но ако хората знаят по-рано, сигурно ще се интересуват предварително, за да знаят, че в този период от време... Във всички разпределения, Юлиане, аз мога да ви кажа няколко имена, които бяха в разпределенията... другарят Фучеджиев е тук, за тази година пет човека, да не бъда максималист, участваха във всичките разпределения първоначални на всичките режисьори.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - И не могат да се правят паралелно постановките?

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Първо: не могат да се правят паралелно. И второ: ти излизаш от долу разклатен и те "емва" друг, с правото, човекът има амбиция да си направи представление, но десет дена ми трябва, за да се "навия" на новото, за да се направи поредния голям "шедьовър". Друго е когато ти знаеш: "От първи аз започвам това!" и тогава моите отношения с директора (договорни, или каквито и да са) - че аз трябва да имам пълната психическа, физическа и всякаква годност за работа с този режисьор за това време. А ние сега седим, отнемаме времето, чудесни заглавия, но нито едно от тези заглавия аз не съм убеден, освен, че "Сън" ще се прави и че в момента Асен Шопов активно репетира с целия си състав.

Това е.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Виолета Минкова.

ВИОЛЕТА МИНКОВА - Аз кратко: аз смятам, че реално като излезе "Левски" да излезе "Сън", да се работи "Бесове" "Хайка за вълци" смятам че е реално да се подготви за драматизация, моят поклон към намеренията ви да се прави - чудесно е, но трябва да се остави повече време и да се изработят нещата както трябва и да се качи горе една пиеса на Вазов. Аз също смятам, че "Службогонци" е добре, но зависи от това, дали др. Люцканов, оставяйки му се време да работи "Хайка за вълци", да прави Вазов, не коментирам... Същевременно за камерна сцена още една пиеса допълнително към това.

Настоявам: вече ще си омръзнем, както се казва, да бъдат разпределени пиесите предварително...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Недей настоява, защото пиесата я няма налице! Той не може да я вземе днес и утре да я разпредели. Става въпрос, че и този път стана така.

ВИОЛЕТА МИНКОВА - Разбирам, но вижте колко неща ще се спестят - това че подготовката на актьора задължително ще бъде по-добра от всички страни, дисциплината ще стане друга, другарю Директор, защото: знае ли актьорът кога е зает и кога е свободен, той е задължен да се съобразява с външните си ангажменти, тоест тях да съобразява с ангажиментите си в театъра и тогав а вече някой да дойде и да вкаже: "Аз имам снимки!" - "Нямаш снимки, мили мой, ти имаш "Бесове"!" Както Вили Цанков на времето казваше: "Ти не можеш да ми репетираш Достоевски, а да ми снимаеш през нощта!" И аз в най-силните си години не ходех в телевизия

та, защото Вили Цанков тазва: "Не може!" и аз, разбира се, ще си предпочета театъра, тоест: тогава никой не може да каже: "Ама аз имам нужда от пари!" - "Имаш, разбира се, но в свободния си период, ще се съобрази с тебе кинематографията, или телевизията", но докато ние не сложим тази основа в театъра, не може да се сърди никой на актьорите, просто не можем, защото те не знаят кога са свободни и кога са заети, дайте това да направим.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Има ли реална възможност, другарю Фучеджиев, нашият сезон не свършва на 15 юни. Сезонът на този театър завършва на 12 юли. Въпросът е: има ли в този вид на този репертоар (с въпросителната за Вазов) да намерим време, защото има паузи в прехвърлянията на турнетата и да се направи един Художествен съвет вече, имайки превода...

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - Да се надяваме... Не се знае...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Значи ние не можем на 15 юли да коментираме 5 или 20 октомври "Бесове". Става дума за някакъв поглед: става ли работата, или не става?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Юлиан Вучков иска думата.

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Вижте, другари, Стефан много честно и много конструктивно говори, искам да го подкрепя, че трябва да се направи всичко необходимо, другарю Фучеджиев, трите пиеси да бъдат разпределени. Никакви трудности няма да се разпредели "Сън", не съм я чел, но казват, че е готова пиеса, нищо че ще се работи, никакви трудности няма "Бесове" да се разпредели, знаят се действащите лица, те не са различни; никакви трудности

няма да се разпредели и Иван Вазов, даже още драматизацията да не е готова, знаят се действащите лица отлично, ще си четат прозата, ако още драматизацията не е готова, има я прозата - "Митрофан и Дормидолски" има го "Господин Мортагон", има "Хаджи Ахил", има "Кандидати на славата"... - на което се спрете от тези четири заглавия, а може би и това, което Коцето каза, аз също смятам, че е много хубава... Пиесата е малко преексплоатирана - "Службогонци". Много е хубава, абсолютно е прав тук Коцето... Военният театър я игра скоро, Добчев я прави с Иван Янчев - поомръзнала е малко, недейте се отказва от тези хубави неща - този "Митрофан"... Коцето е прав като казва: "Имаме идея...", но колко пъти вкарвате този "Митрофан и Дормидолски" и не влиза в заглавията?

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ - Като не искат да го правят?

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Справедливо литературно бюро го предлагат, но режисьорите го подминават. Направете, няма трудности, другарю Фучеджиев, прозата е налице, четеш прозата, ще играеш този герой в нея, пък допълнително ще се работи. Спокойно тези три заглавия могат да се разпределят, защ ото тук Стефан е прав...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг иска ли думата?

Таня Масалитинова.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА - Исках да подкрепя Стефан и искам да кажа, че има пълната възможност наистина да се излезе пред състава поне до средата на сезона с едно разпределение - всеки да си знае работата, всеки да знае в какво е зает, на какво може да се надява, на какво може да разчита, какви други ангажменти може да поеме - наистина ние досега много хаотично работихме, аз пак се

страхувам, че пак ще изхвърчат разни пиеси, пък ще хвъркнат вътре други, дай боже, да не е така!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг иска ли думата?

ЛЮБЕН ПЪРВАНОВ - Може ли да запитам нещо: може ли, и дали е възможно, знаейки се режисьорите, да се определят и сценографите и октомври-ноември, в този период, ние да имаме представа, за да планираме работата на ателиетата?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Възможно е.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА - Тук се пропуска това, което Литературното бюро на разговорите акцентираха и това, което Партийното бюро предлагаше: приоритетното присъствие в случая на българската драма, още повече, че има и едно събитие като прегледа на българската драма и излизайки с "Тайната вечеря" и "Сън", на мен ми се струва, че ако искаме да гарантираме третото заглавие като участие, трябва да мине напред "Хайка за вълци"... Тоест: вниманието да бъде към това.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Друг иска ли думата, или да приключваме?

Другари,

Моля да ме изслушате. Право да ви кажа, аз в тези последни години съм доста отчаян от начина, по който работим, но ме успокоява едно обстоятелство, че аз вече съм тринадесета година тук, опитвал съм се някои неща да сменя, да променя начин на работа, темп на работа - не съм успял да постигна нищо! Това си го признавам и завършвам кариерата си с този крах. Дано този, който дойде след мен да успее да го постигне. За нас няма нито преустройство, нито Юлски пленум, нито ново мислене! Аз не изкарвам всич-

ки неща от "кухнята" на Режисьорския съвет, защото не искам да ги казвам. Стефан Данаилов говори много точно и много правилно, но вие не знаете какви усилия трябва да положи, за да "измъкна" разпределение от един режисьор. Преди Художествения съвет не го дава. Или правят неща, които след като... пристига с ново разпределение, но за мен е мъчителен моментът, когато трябва да поискам от режисьора разпределение. Не мога да разбера какъв е този страх - аз не съм конкурент на никого. Нали? Аз съм лицето, което трябва да знае нещата и аз имам интерес да не се разгласяват нещата предварително, но ние поне с режисьора да ги знаем тези неща. За мен това е момент, който не мога да го преодолеея.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - Мъчително раждаме тези разпределения, това също е част от спектакъла!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Ние излизаме с един репертоар, в който много неща не са ясни, но аз помолих драматурзите, съобразявайки се с нашия репертоар, в момента какво имаме и какво трябва да ~~имаме~~ имаме - да направят един проект за репертоар, в който влиза "Сън" на Иван Радоев. На другаря Енчо Халачев бяха предложени две пиеси от Гогол и две от Островски - комедии, да си избере една комедия. Другарят Енчо Халачев отказа четирите, каза: "Аз искам да правя "Бесове". "Бесове", обаче, го няма, няма драматизация.

Николай Люцканов, съжалявам, че говоря в негово отсъствие, но вината да не присъствува тук не е моя... - откакто е в театъра не е правил българска пиеса и аз искам да говоря с него и набелязваме "Службогонци", на-

белязваме "Вражалец", набелязваме около четири-пет заглавия български, класика, не му искам съвременна пиеса - класика! "Ето - тези, избери си! Ако не искаш - избери си друго!" Николай Люцканов не ще да прави българска пиеса. Аз не напразно казвам, че Иван Вазов не щат да го правят, не говоря на вятъра. Той не иска да прави българска пиеса и той казва: "Аз искам да правя "Тъкачка на сънища" от Валиехо!"

Писахме "Хайка за вълци", аз казах, че ще я поставя пред Художествения съвет, но той се разсърди, че не сме му дали на него да прави "Идиот", а Енчо Халачев ще прави "Бесове" на Достоевски и затова не дойде на заседанието.

На Асен Шопов (той даже не присъствуваше в началото за "Галилей") аз го помолих да направим камерната пиеса на Кольо Георгиев. Тоест: това са заглавията, които ръководството на театъра предложи в един репертоар, който е по съществуващи произведения, по който може да се коментира и по който може да се прави разпределение, но, както виждате - отиваме съвсем другаде, защото всеки от нашите режисьори очевидно си има някакви съображения и аз не мога, а смятам, че не е и правилно да налагам, но все пак в един диапазон: "Вземи този сезон да направиш една българска класика! Аз не ти определям точно "Службогонци"... Енчо Халачев трябва да направи руска класика, за което му предлагаме четирите заглавия, но той не пожела тях, а пожела друго...

И когато става дума режисьорите да направят разпределение, те не могат да направят, но искам да ви кажа

че моята работа в тази посока е извънредно трудна с хора, които не мога да ги преододея и никой не може да ги преодолее. В последния момент нещо се появява, един режисьор в този театър би трябвало да има готовност да прави една българска класическа пиеса, пиеса от руската класика или съветска пиеса, една западна... Тоест, аз съм съгласен и на такъв подбор: не по заглавия, а по... защото театърът трябва да има баланс в репертоара. Знаете колко се разпряхме тук за камерната съветска пиеса - на нашата камерна сцена има една единствена съветска пиеса "Вечер", която ще се играе през следващия сезон два пъти месечно. Играе се толкова години. Аз искам... Българската пиеса също така изпадна в недостатъчност. Ние играем предимно западни съвременни и класически пиеси. Ако Юлиан Вучков направи един анализ, аз много ще пострадам пред нашата общественост.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - За големия афиш не сте прав - играем толкова български заглавия, вижте другите театри! И за качество трябва да говорим.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ обяснява, че не знае какво ще прави през месец септември, не му е ясно и в този смисъл актьорите също имат право и ние ако не успеем да намерим някакъв компромис за тези неща, компромис, който да се състои в това, че определяме твърдо заглавие, режисьорите ни дават списък на артистите, които смятат да бъдат ангажирани в спектакъла, тези списъци аз ги прочитам на едно общо събрание на колектива, пък дали има съвпадение или няма - това е друг въпрос - после ще се разправяме нататък! Това би било вариантът, който може да ангажира по-

изкъсо актьорите, но това аз засега не съм успял да го осъществя.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - На нас ни предстои от 1 юли работа. Когато актьорите разберат, че като играе по-малко щому "бърка в кесията", тогава ще се замисля дали ще бъде несъгласен да работя с този, този, този или с този. Това също е много важен момент, когато ще започнем да пристъпваме към някакъв вид договори или разговори за следващите две-три години - това е също важно нещо и когато актьорът това го знае, каква му е ангажираността вече, по-други ще бъдат нещата, защото и за вас ще бъде по-леко когато знаете, че следващият сезон, освен заглавията, които играят моите артисти, които са 86 - кои още ще играят, кой играе много, кой играе по-малко и т.н. - това са неща, които присъствуват във всичките постановления, във връзка с бъдещите заплащания.

Това е необходимо на ръководството.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА: "Вие казвате: "Камю, Камю..."
От какъв език ще се превежда?

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - От френски.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА: Че как ще превеждате Достоевски от френски? Драматизация, но това е Достоевски? Как може такова нещо? Като че ли превеждаме "Сульо-Пулев"...

ИВАНКА ДИМИТРОВА - Права е Таня. Това също е една много сложна работа. Фактически, ние нямаме сигурност и за това, нищо че Енчо се сърди! За какво имаме сигурност? "Сън" на Радоев и "Галилей" - това са пиеси, които реално ни предлагате, другото е мечти!

ЮЛИАН ВУЧКОВ - Имам едно предложение: тези режисьори, когато им се удовлетворява едното желание, един от тях да направи освен собственото си желание.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Искам да кажа, че обсъждането, което се направи тук беше много сериозно, бяха направени и много сериозни предложения: Иван Вазов ще бъде реализиран, една пиеса ще бъде реализирана, ще видим дали "Митрофан и Дормидолски" или "Кандидати на славата" ще бъде, на Голяма сцена.

На Страшимиров камерната пиеса също ще бъде реализирана - това са двете предложения, които се направиха.

Тук Асен Шопов постави въпроса на реда. Той е абсолютно прав!

МНОГО ГЛАСОВЕ - Прав е, разбира се! Прав е!

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - Как ще е прав, малко е нескромно, за тези шест години аз съм направил три пиеси на голямата сцена, което значи на две години по един спектакъл, а Асен е направил 12!

...

АСЕН ШОПОВ -...Прави Енчо Халачев "Бесове" и при готовност и необходимост прави и следващата пиеса, така че не опонирам на бройката заглавия, опонирам на това, че репертоарният набор от заглавия можеш да правиш две постановки една след друга, без да задам въпроса: "Защо?"

Съчетанието на заглавията, независимо от това кой ще ги прави, е предхождащ акт в работата на театъра. То се отнася до разпределението на състава, а не до нашето разпределение. Оказва се, че нашият ред е фетишизиран!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Ние ще направим събрание, на което аз като директор ще докладвам с тези бележки, с тези нови предложения, които се направиха, ще помислим още какво може да се направи, за да се организира по-добре работата, ще направим събрание на колектива, на което ще бъде запознат с нашите добри намерения.

Искам да уведомя Художествения съвет за следното:

Сезонът ще започне на 15 септември. От 15 до 25 септември няма да има представления, ще се репетират само "Тайната вечеря на Дякона Левски" и камерната пиеса, за да излязат до 25 септември. Тогава ли ще бъдат премиерите, или по-късно, но тогава репетициите приключват, тоест: ще е гледано от публика.

След това ще се направят няколко възстановителни репетиции на "Опит за летене", ще видим какво може да се направи предварително, до края на сезона, но Младен Киселов го няма, ще се върне на 10 юни.

Ще се направят две репетиции за "Сборен пункт", няма да е малко, там няма да вкарваме нов актьор, играе се 60-70 пъти...

Трябва да се вкара на мястото на Елжана Попова, главно при Люцканов в "Синята птица" и в "Пер Гинт" трябва да се вкарат изпълнителки. Като правихме сметката, излиза, че до 15 октомври, минимум, ние ще се занимаваме с тази възстановителна работа, от 5 октомври ще започнат възстановките, за да може от 15 октомври нататък да започнат репетициите следващите две, в случая; както се разбрахме: "Сън" и "Бесове". "Бесове", разбира се, може да започне и по-късно, за да може като излезе премиерата на "Сън" да слезе веднага на сцената "Бесове".

Исках да ви запозная с началото на сезона, за да знаете, че след 15 септември ние ще приключим, ще "разчистим" терена, ще направим възстановките и от 15 октомври примерно ще започнем да репетираме. Как ще репетираме, с какъв темп, дали ще знаят актьорите предварително къде ще участвуват и къде няма да участвуват - това е много важно, има и една малка неприятност при нас - някои може изобщо да не присъствуват в никакво разпределение, което ще ги огорчи...

Този въпрос ние ще го решим с партийния секретар и с председателя на Съюзния комитет. Тук, в театъра, има ръководство и това ръководство може да действа от позициите на своите пълномощия.

Ще направя всичко възможно да се изяснят нещата до 10 юни и преди да тръгнем на турнетата, ще има яснота. Това ще го направим.

От 1 юли трябва да влязат в сила ноовите заплати. Това не е сигурно. Др. Овчаров, който е министър на икономиката и планирането в един разговор шеговито подхвърли: "Ще увеличите заплатите, ако имате фонд!" Аз не познавам проблемите, не се занимавам с това. Вчера Ванча Дойчева беше при мен, разговаряхме, тя каза, че те се занимават с тези неща - Съюзът и Комитетът, има комисии, които работят за критериите, по които ще се тене класирането на актьорите ще има ли пенсиониране, няма ли да има - не ми е известно, не мога нищо да кажа...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Извинете, че Ви прекъсвам: в киното самите те са направили предложение за категоризиране... Защо ще чакаме отвън да ни го правят? Критериите са ясно какви са. Всички ги знаем какви са критериите.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - И ние ще го направим.

Съюзът на артистите, Ванча Дойчева ми каза, че трябва да почакаме те да ни изпратят някакъв материал, тук, в театъра, ще се състави комисия от десетина души, които ще направят тази категоризация... Това не е проблем. Искам да разбера каква комисия те предлагат да се направи, трябва да знам все пак.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ - Вие може да назначите комисия, външни също може да има, а не те да ни казват: "Вътре трябва да има един артист..." Трябва да се направят тези категории, за това става въпрос.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Това ще го направим! Ще назнача комисия от десет души с хора от театъра, ще има представители от Художествения съвет един-двама души...

ПЕЛИН ПЕЛИНОВ - Не е толкова лесно, защото като ги гледам артистите, всички са за най-голямата категория

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - Има основни критерии, ако бъдем принципи, разбира се!

Закривам заседанието.

Благодаря за участието!

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Д. Фучеджиев)

Стенограф:

Д. Павлова
(Д. Павлова)